

[Indenrigsministeren.]

indsat den Bestemmelse, at Indenrigsministeren for 6 Aar ad Gangen beskikker to Repræsentanter for de kommunale Raad til at deltage i Lægeraadets Behandling af Spørgsmaal, der har almindelig Interesse for Landets Sundhedsvæsen, naar Behandlingen ikke skal afsluttes med en faglig lægevidenskabelig Erklæring. Det tilsigtes med denne Bestemmelse at skabe en intimere Forbindelse mellem Sundhedsvæsenets øverste Ledelse, hvis Beslutninger ofte har vidtrækkende økonomiske Konsekvenser, og Repræsentanter for de kommunale Myndigheder, der staar midt i det praktiske Liv paa alle de forskellige sundhedsmæssige og hospitalsmæssige Omraader. Der skabes formentlig herved Mulighed for, at de praktiske Synspunkter kommer til deres Ret, forinden Beslutning tages paa saadanne Omraader, der har almindelig Interesse for Landets Sundhedsvæsen.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings forhaabentlig velvillige og hurtige Behandling. Det har været Formaalet med Lovforslaget at skabe saa stor Handledygtighed og saa stor Sandynlighed for en hurtig Behandling af alle de Sager, der her kommer i Betragtning, som muligt. Jeg vil meget haabe, at det høje Landsting vil være villigt til at gennemføre Lovforslaget i denne Samling.

Rytter: Jeg har med Interesse læst det Lovforslag, som Indenrigsministeren har fremsat, Forslag til Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse. Jeg maa straks sige, at det forekommer mig, at Formuleringen af Lovforslaget afviger noget fra den Formulering af Lovforslag, vi plejer at se, idet Reglerne er mere holdt i fortællende Form, saaledes at alt, hvad der ellers kunde optages i Bekendtgørelser og Cirkulærer, er taget med her. Det er rimeligvis sket for at gøre Lovforslaget saa udtømmende som muligt, saa at Folk let kan se, hvad der kommer ind under Sundhedsvæsenets Centralstyrelse, men denne vidtløftige Udtryksmaade medfører ogsaa, at der kommer en hel Mængde Selvfølgeligheder med i Lovforslaget. Der staar f. Eks. i § 3, Stk. 3:

„Naar Forholdene kræver det, kan Sundhedsstyrelsen indkalde Embedslæger til Møder“

— ja, det er klart. Ligeledes kan den „indbyde Repræsentanter for kommunale Raad og for Organisationer samt tekniske Fagmænd til Deltagelse i Møder“

— ogsaa det er klart.

Det er altsaa temmelig selvfølgelige

Regler. Den højtærede Minister har maaske taget dette med, for at der skulde ligge en Slags Opfordring til at foretage disse Indkaldelser, men det forekommer mig i og for sig at være overflødigt, og jeg synes altsaa, man har været noget for vidtløftig i Lovforslaget. I øvrigt skal jeg ikke gøre Ophævelser over den Side af Sagen.

Derimod skal jeg gøre nogle Bemærkninger om enkelte af Lovforslagets Paragraffer. § 1 støder mig noget, idet man der pointerer, at Sundhedsstyrelsen henhører under Indenrigsministeriet. Jeg finder det uheldigt, at man i en Lov udtrykkelig bestemmer noget saadant, idet det Ministerium, den højtærede Indenrigsminister er Medlem af, og ligeledes det Ministerium, jeg har været Medlem af, meget ofte har forandret de Omraader, der henhører under de forskellige Ministerier. Sundhedsvæsenets Centralstyrelse henhørte i sin Tid under Justitsministeriet, men saa lagde man det ved en kgl. Resolution ind under et andet Ministerium. Efter min Mening bør der derfor ikke staa andet i Loven end: Centralstyrelsen for Landets Sundhedsvæsen benævnes Sundhedsstyrelsen.

Der er nogen Uklarhed i Lovforslaget — den samme Uklarhed findes for Resten i Apotekerlovsforslaget — nemlig ved Brugen af Ordet „Indstilling“, idet det ikke altid er klart, om Indenrigsministeren er bundet af en Indstilling, eller om han kan gaa uden om den. Jeg vil ønske, at dette maa blive klargjort.

Selv om man kan se bort fra denne Uklarhed, vil det dog være nødvendigt at sende Sagen i Udvalg, bl. a. af den Grund, Ministeren berørte, nemlig, at der er en Uoverensstemmelse mellem § 5 og de tilsvarende §§ 38 og 60 i Apotekerlovsforslaget. De dækker ikke ganske hinanden. Det ser ogsaa lidt mærkeligt ud, at man i to forskellige Love, der bliver vedtaget samme Dag, eventuelt underskrevet af Kongen samme Dag, har Regler om Apotekere. Jeg kan ganske slutte mig til den Tanke, som den højtærede Minister antydede: at lade Bestemmelserne om Apotekervæsenet udgaa af denne Lov og samle Reglerne herom i den anden Lov.

Jeg vil ogsaa gerne bede Ministeren om at se paa § 8, Stykke 10. Der bruges Udtrykket:

„De i § 5 i nærværende Lov saavel som de i §§ 5 og 18 i Loven om Udøvelse af Lægegerning omhandlede Sager.“

Det gaar ikke, thi mig bekendt har vi ikke nogen Lov om Lægegerning her i Landet, saa det bliver nødvendigt at ændre disse